

קִיג.

בב' א מ"י פ' כה מהל'
סנהדרין הל' י
טו"ש"ע ח"מ ס' יא סעי' ג
זה"ה:

ב ג מ נ ס פ צ כ ל
 ספרדן הלה י סג
 עשן רח טוש"ע שם ס"ב:
 ר ד ה מ נ ס פ צ כ ל
 טוש"ע שם סג"ד:
 ב ג מ נ ס פ צ כ ל
 טוש"ע שם סג"א:
 ב ג מ נ ס פ צ כ ל
 טוש"ע שם סג"ט
 סג שם טוש"ע ח"מ
 ס"ה סג"א ב:
 ל ד כ ל (מ"י) טוש"ע
 שם סג"ב סג"א:
 ל ה מ נ ס פ צ כ ל
 מהל גילה ה"י ט
 עשין מ"מ סג עשין עג
 טוש"ע ח"מ ס' ססט
 ס"ד:

וְלֵךְ עִם מִי שֶׁסָּהֵל אֶת
 טוֹשֵׁעֵי הָעָם כִּי
 וּפְעֻמָּה זֹאת עַד
 לֵךְ עִם מִי שֶׁסָּהֵל
 עֲסִיף ו':
 חֲלֹק אֶת מִי פִּימֵי
 מְהֵלָּה הִלְלֵה יְהוָה
 וְלֹאֲחֹז רַעוּטוֹשֵׁי יִיד כִּי
 אֵל כִּסֵּי הַיָּם
 גִּבּוֹר מִי פִימֵי מְהֵלָּה
 גִּבּוֹרֵה הִלְלֵה יְהוָה
 וְנִשְׁכַּן עַד טוֹשֵׁעֵי חִימֵי כִּי
 שֶׁסֵּט סָעִף ו':
 שֶׁ שֶׁ אֶת מִי פִימֵי מְהֵלָּה
 שְׁמוֹעוֹת הֵלֵךְ אֶת וּפִימֵי
 הֵלֵךְ דְּרִימֵי הֵלֵךְ אֶת סָפֵט
 וְלֹאֲחֹז רַעוּטוֹשֵׁי יִיד כִּי
 רַבֵּל כִּסֵּי הַיָּם
 מְהֵלָּה אֶת מִי פִימֵי מְהֵלָּה
 גִּבּוֹרֵה הֵלֵךְ אֶת סָפֵט
 וְנִשְׁכַּן עַד טוֹשֵׁעֵי חִימֵי
 טוֹשֵׁעֵי חִימֵי כִּי שֶׁסֵּט
 סָעִף ו':
 מְהֵלָּה אֶת מִי פִימֵי מְהֵלָּה
 גִּבּוֹרֵה הֵלֵךְ יְהוָה
 וְנִשְׁכַּן עַד טוֹשֵׁעֵי חִימֵי כִּי
 מְהֵלָּה סָעִף וְרַעוּטוֹ שֶׁסֵּט
 סָעִף ו':

[illegible]

לא דבר שיש בו
אחריות ממש. לא שגול
קרקע והניחה לפניה,
אלא אפילו פרה בר'.
הסכל מעידן שהיה דגול
ידין (לעיל קיא). דינא
ממלכותא. של עכו"ם
גישן י. כל מסס
ארטנוט ומנהגות של
מלמס שרגולס
הנהגה במלכותא, דינא

הוא, שכל בני המלכות
מקבלים עליהם מראש
חוקי המלך ומשפטיו והלכך
ידון גמור הוא ואין למחזיק
בממון חבירו על פי חוק
לא להורגו יכול לדור על זה
לפי שיש חיוב מיתה לזו,
למורכסין. נוטל מכס המלך
קנה כדי שלא יטלם. (שם).

וַיֹּמַר סֵבֶר דְּבַר שְׂאִין מִתְבִּיזִין מוֹתֵר. וְשָׂרִי אִפִּי לִלְבוֹשׁ וְהָאֵנִי נָמִי ^(א) לְתֵימָא מוֹכְרֵי כְסוּת מוֹכְרִין כְּדֶרֶךְ וּמוֹקֵי צִבְמָה מְדִלְקִין (שַׁבָּת דף טז: וַס) כְּרָצִי שִׁמְעוֹן דְּשָׂרִי דְּבַר שְׂאִין מִתְבִּיזִין הֵסֵם נָמִי שְׂרִי אִפִּי לִלְבוֹשׁ וְלֹא שִׁשְׂאֵם דּוֹמֵא עַל כְּמִפְּסִי:

אין פורטין לא מתיבתא המיבסין.
 לבינן דלמרי סתם גזילה
 לא הוי יאוש בעלים א"ש ומ"מ קמני
 דנותן דינר ויחזיר לו השאר הואיל
 ואין ידוע צבור שהם של גזל ר"ש
 נמי דלמרי סתם גזילה הוי יאוש
 בעלים דהשתא ה"ל יאוש ושינוי
 רשות מ"מ אין פורטין משום דדבר
 מגונה הוא דתיבתא ויכס מיוחדת
 להאנשי סתם גזילות שלהם ודרכו כל
 שעה להניח שם:

גודרין **לַחֲרֹגִים.** צנזורים (דק)
(כח.) מפרש דאמר בשפתיו
קתם יאסרו כל פירות שזעולם עלי
אם אינם של תרומה ומחשב צלבו
היום דאין נאסר צלבו אותו יום
צלבו ואע"ד דצורים צלבו אין דצורים
משום אונסא קרוב ליה הין מפרש
התם וזהו שרוב לתשוב צלבו שעה
אחת או רגע וכן נוהגים כשהאנסים
מדירים היהודים הדרים תחתיהם שלא
יאלו לדור בעיר אחרת יכולין לדור
קתם שלא יאלו וצלבם יתשבו היום
ואפי' הוא מפרש בשפתיו שלא יא
ממנו כל ימי חייו יכול להערים ולחשוב
צלבו שום תנאי ואם מצטל שפתיו
בלתש כ"ש דהוי ציטול גמורו:
שלא

יד אמר רב נחמן בלא יתבינן
גלא כי הוו אתו לקמיה דרב
דאכא רמאי חיישינן: אם
תני ליה רבי לר"ש בריה לא
ורש בה חמור ומחמר אחריו
בהנא מרב מטה ומיסב עליה
בכס עוד: **מתני'** אין פורטין
וטולין מהם צדקה אבל נוטל
לנותן לו דינר ונותן לו את
תא דינא אמר רב חנינא בר
דבי ר' ינאי אמרי בבבוכס
דבי אדם כלאים אפי' על גבי
ר"ע דתניא ^אאסור להכריז
ח את המכס בשלמא לענין
מתכוין מותר ומר סבר דבר
מי שרי והאמר שמואל דינא
לל בבוכס שאין לו קצבה דבי
תני ^באהא ^אנודרין להרגין
של בית מלך אע"פ שאינה
אמר שמואל דינא דמלכותא
ובכס שאין לו קצבה דבי ר'
אמר בבבוכס כנעני דתניא
ול לזכרו דביני ישראל וזכו
לו כך דינכם ואם לאו באין
מר אין באין עליו בעקיפין
השם הא ליכא קידוש השם
והוה דבר זה דרש ר"ע כשבא
אחרי נמכר גאולה תהיה לו
שלא

וַיֹּאמֶר הֲלוֹא שָׁלַח בֵּית הַמֶּלֶךְ הַיּוֹרְגִים.
וַיִּגְדְּלוּ הַיְּבָנִים לְיֵיכָא חִילוּל הַשֵּׁם שְׂאִין
עַבְרֵי הַנִּמְכָּר לְנֹכְרֵי צִשּׁוּק מִשְׁתַּעִי:
שְׁלֹא

המלך ההגוי בעיר משום גזל (רשב"ם ב"ב 10:); נודרין להרגין. שהוא הורג על עסקי ממון, שאם
 שהוא של תרומה ויחמר נדר זה עליו אם אינו של תרומה, אף על פי שאינו של תרומה, כדי שלא
 והנדר מותר והיינו נמי נדר אונסין (נדרים 10:); ולחרימין. שהוא לטעם בעלמא שאינו הורג (שם)
 ורואה לטוול פירומו צל כרחו (שם), אף על פי שאינה של תרומה. יכול לידור שהן של ת

אכל איסיה במתא לא. משמתין ליה דהנהו אימתא ושיבדי לא עבדי שליחותם: דאמרי שניה דבי דינא אשכחיה ואמר ליה. אלא משדרין ליה עוד שליחות אחרינא במריה: ולא אמרן אלא דלא חליף אצבא דבי דינא. כי אמי ההוא פלוגי לביסיה לית ליה

No commercial use allowed.

"אבל איתיה במתא
 אמרו ליה דאמרי אי
 ואמר ליה יולא אמרן
 דבי דינא אבל חליף
 אמרי אשכוחה בי
 אמרן אלא דאתי ביום
 לא אימא אישתלוי
 מאן דכתיב עליה
 לדינא עד דאתי לדינ
 דלא ציית לדינא עד
 ולא היא הכין דאמרו
 אמר רב חסדא דאמרו
 וישני זמנא וזמנא בת
 רב⁶ אסי איקלע בי
 איתתא דאזמנה לדינ
 עלה פתיחא א"ל לא
 רב חסדא קובעין זמן
 יה"מ גברא דאנים
 איתתא כיון דאיתת ב
 היא: אמר רב יהוד
 לא ביומי ניסן ולא ב
 יומא טבא ולא במע
 לבתר יומי ניסן וביו
 קבעין ממעלי שבת

לא קבעינו מאי מעמ
וזמנא לא לבני כלה
נחמן אמר להו וכי
היה דבר שיש בו א
דבר שיש בו אחריות
חייבין להחזיר מפני כ
שולחן ואוכל עליו מה
לא מתיבת המוכסין
הוא מתוך ביתו או
השאר: ומוכסין ^{והא}
כהנא אמר שמואל
העומד מאליו איבא
עשרה בגדים להכריח
את המכס ר"ש אומר
כלאים בהא קמיפלג
שאין מתכוין אסור א
דמלכותא דינא א"ר
ר' ינאי אמרי במוכס
ולחרמין ולמוכסין ש
של תרומה אעפ"ש
דינא א"ר חנינא בר
ינאי אמרי "גרמבין

וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי דִינֵנוּ
עָלֵינוּ בְּעֵקֶפִין ^א דָּב
מִפְּנֵי קִדּוּשׁ הַשֵּׁם וְרִי
בְּאֵין וְגַל כְּנַעֲנִי מִי
מִזְפִּירִין מִגֵּן יִלְגַּל כִּי

במקום שישר' נותנין מכס וגוים אין
אין בהא פליגי דתנא קמא סבר דבר
שאין מתכוין מותר דקאמר ר' שמעון
והוא ולא מבגדי סחורה פר"ח. והא
נלוי מחשב בלבו הי ומוציא בשפתיו
יפשר דלא עקר לנידריה כי האי גונא

אורחא לנבא דבי דינא אכל חליף
אבא דבי דינא לא סמכין אשיבדי
דאמרי בי דינא אמרי ליה: אישטלי.
שכחו שליוחות קודם ששז אותו
פלוני לביטור: עד דאחא לבי דינא
לא קרעינא ליה. ואע"ג דאמר
אחינא אחינא: עד דלא ליה לבי
דינא. שאמרו [לן] אלא תו לו ולא
קייס: עד דליית דינא. ויפרע לו:
לא מקרעינן ליה. ואע"ג דאמר
פרענא: ולא היא כיון דאמר
דלייתנא קרענא. לאלתר דלמנא
לית ליה וזוי השתא וטרח אכל
באחא דלינא כל כמה דלא אחי
אפקרותא הוא: קוטעין זמא. ליום
שני בשבת ואם לא יבא מומנין אותו
ליום חמישי ואם לא יבא מומנין אותו
ליום שני ועד למחר לא כתבינן
פתיחא שכל היום ממתינן שמא
יבא: לא יכבינן וימנא צימיו ניסן.
אין מומנין אדם לדין צניסין ובתשרי
שון זמן קציר ובציר: אכל לנשר
ניסן. שולחם שיבא ביום פלוני

בְּחִירִי: וְנָתַן כֹּלָה בְּכֹל. בָּאִין לִשְׁמוֹעַ
הַדְרָשָׁה כָּל שָׁבַת אֵין אֲזוּמֵרִים
לֹא בֵּא בְּיוֹם שְׁנֵי לְדִין דְּמִמְנַע וְלֹא
אֲתִי לִכְלֹה: בְּרִיגָלָא. בָּאִין לִשְׁמוֹעַ
הַלְכוֹת הַרְגֵל קוֹדֵם הַרְגֵל לִי יוֹם:
יֵי אֲבוֹ. תּוֹבְעִין לְקִמְיָה דְּרַב נַחֲמָן
בְּיוֹם כֹּלָה לְהִזְמִין עֲבֵלִי דִּינִין לְדִין:
אָמַר לָהּ וְכִי לִידִידָהּ כְּנוֹפִיִּיכוּ.
לְאוֹרֶךְ דִּינְקָה הִקְהֵלְתִּי אֲתַכְסֵּם: מֵטָה
וְשִׁתָּן מֵטָה. כִּיֹּן דְּמִדֵּי דְקָדָי בְּגוּ
בִּיתָה הוּא וְלֹא מִמַּחֲזִי לַעֲלֵמָא יֵי פִרְה
וְחִמּוֹר וְלִכָּא זִילּוּתָא דְאַצְבוּהוֹן אִו
דְּלִמָּא כִּיֹּן דְּנִפְקִי וְעִיִּלִּי אִינְשֵׁי
לְבִיתֵיהוֹן וְחִזּוּ לָהּ אִיכָא זִילּוּתָא:
וְיִקְסֵם עוֹד. כְּפִרְה וְחִמּוֹר כֵּן מֵטָה

2. אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּהּ
תְּהִיָּה לוֹ אַחֵד מֵאֲחֵי
וְיִקְרָא כֹה מִן

גמ' דמתני לה אהא (א) וכו' של תרומה
שאינה של
שהיא של בית
אע"פ שאינה של
רש"י ד"ה דינא
(ג) חזן זה גמל:
(ג) תוספות ד"ה ומר וכו'
הא נמי דתנן ב' בתרא
דכלאים מוכרי כסות:

'מ' א"ל תן לחכם וכו'.
 יצורצין קה ע"צ:
 שם אסור להברית. עין
 פקמים דף קיז ע"צ:
 שם דמ"ס דבר שאין
 מתכוין מותר. וזמנים לא
 ע"צ תוד"ה הא ר"י:

ז"ל כתב הרב המאירי וז"ל
זה דוקא בכנענים עובדי
אלילים אנסים שאינם
דורים בדרכי הדתות כו'
ועי' לעיל דף ל"ח ע"א
מה שמובא שם בשיטה
מקובצת (בזה) אבל באותן
הגדורים בדרכי הדתות לא
אמר כן אלא באו
לפנינו לדין אק מעבירים
להם את הדרך כמלא מחט
אלא יקוב הדיו את ההר:

אמר רבא האי מאן
כתיבא פתיחא עליוה
על אתא לבי דינא וכו'.
וצ"ל הני כולהו
הילכתא ניהו. אמר
רב חסדא קובעין זמן שני
חמישי ושני זימנא ודימנא
זימנא וכו' זימנא עומד
למחר לא כתבינן פתיחא
וכו'. ה"מ גברא דלא
שכיח במתא אבל איתתא

זה שקיבל את המכס מיד המלך
רוואחים: חרמים. בעלי תיגרה ומריצה
מבין שזה מכוז: באין עליו בעקיפין.

ולאים אפילו על גבי י' מלבושין להבריה בו את המכס
ו' עקיב' מות' להבריה בו את המכס. בשלמ' לענין ס
ן סבר דבר שאין מתכוין מותר. מהכא שמע' דכל דבר
להבריה בו את המכס, פי' כדי שיראה כי מבגדי שכל
כול. מפורש במקומו כי נודד יאסור כל פירות שבעל
אע"ג דקמא לן דברים שגבד אינן דברים, לגבי אנשי